

CREURE EN L'EVANGELI I ANUNCIAR-LO AMB NOU ARDOR*

Els bisbes de Catalunya volen reflexionar amb nosaltres

Com viure, com anunciar, com fer fructificar el do inestimable de la fe cristiana en les circumstàncies d'avui?

Es tracta de discernir els nous signes dels temps, d'escoltar la veu de l'Esperit, unint la veu dels bisbes amb el sentir dels fidels.

Realitats

La nostra societat es va situant globalment fora de la vida de l'Església i també en formes i graus diversos, de la fe en Jesucrist. Estem davant un allunyament cada vegada més radical de la fe i de l'antropologia cristiana.

Tots som interpel·lats per aquesta realitat i cerquem en Jesús la resposta.

L'Església, Cos de Crist, ha rebut la missió de viure immersa en el món que l'envolta i d'estimar-lo profundament... perquè sap que Jesucrist, Déu encarnat, s'ha introduït en la història humana, la purifica, assumeix i il·lumina des de dins.

- **Fenòmens que ens interroguen:** sembla que tot sigui possible, consumisme creixent, individualisme, al·lèrgia de molts a contraure compromisos, augment preocupant de la violència, immigració, drogoaddicció, violència de gènere..
- **Signes d'esperança:** iniciatives solidàries que van creixent en la societat catalana: de voluntariat, d'atenció als marginats, d'associacionisme en camps diversos. Les adopcions d'infants. Gran participació ciutadana en campanyes puntuals a favor de víctimes dels grans desastres climàtics, el treball desinteressat, en general, de les ONG.

La **laïcitat o aconfessionalitat de l'Estat** és una realitat no només acceptada sinó també promoguda per l'Església. En plena continuïtat amb la defensa cristiana de la llibertat i dignitat de la persona, la laïcitat implica:

- “L'absència de pressió religiosa o irreligiosa per part dels estats”,
- “La convicció que l'Església no ha de dominar el món, sinó que hi ha d'aportar les energies religioses de la fe, de l'esperança i de l'amor, cosa que significa pèrdua d'influència social i de poder”.

Els cristians no demanem privilegis, ni l'empara dels governants, sinó llibertat efectiva per tal de fer actual la presència del Senyor Ressuscitat i d'oferir a tots els nostres conciutadans la Bona Nova de la salvació.

Aspirem només, amb humilitat i amb fermesa, a exercir, enmig d'aquest país, del qual som part viva i que estimem, la nostra missió profètica: que l'Evangeli sigui acollit per les persones.

No és possible evangelitzar sense haver estat evangelitzat

Actituds

No avergonyir-se mai de ser deixebles de Jesús i donar testimoni des de la proximitat, des de la comprensió, des de la voluntat de salvació, imitant el Crist “*que no va venir a condemnar el món sinó a salvar-lo*” (Jn 12,47)

Ens cal a tots els fidels assumir plenament que la nostra situació és de missió: Anunciem Jesucrist!

Aquesta tasca requereix tenir present que:

- No ens hauríem de lamentar tant de certs canvis culturals; val la pena fer atenció a l'home d'avui, veure'l amb simpatia, acollir la seva cultura.
- Hem de tenir activada la nostra vivència de Jesucrist i del seu Evangeli.

Som portadors d'una salvació que no ens pertany. Si Ell, el Mestre i Senyor, renta els peus dels deixebles, nosaltres hem de fer el mateix els uns amb els altres (Jn 13,14)

Si fem que la nostra Església sigui sempre “casa” de comunió, serà “escola” de comunió. Sovint ens costa mantenir-nos en comunió afectuosa entre els diversos grups cristians, tot i compartir una mateixa fe.

Quina és la nostra resposta?

- Comparteixes la visió dels nostres bisbes?
- Què entens tu per tenir activada la nostra vivència de Jesús i del seu Evangeli?
- Ens prenem seriosament la nostra vida com a cristians?

Per a reflexionar:

Jesús ens promet la vida eterna i una existència plena i amb sentit. Però no ens enganya: El seu seguiment implica sofriment i contradiccions i una profunda LLIBERTAT!

No oblidem mai el que Jesús diu:

“Jo seré amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món” (Mt 28,19-29)

Per a Llegir:

Rm 8, Mt 5,1-16 (Sermó de la Muntanya),
Mt 13, 31-32 (El gra de mostassa)